

JOHANNESBRIEF

IN DIT NUMMER O.A

Verslag Taizé-reis	5
Zomeruitje	6
Interview Dennis en Marije.	7
Nieuwe cursus	11

KERKDIENTEN

1 september	Renske van Berkel
8 september	Alke Liebich
15 september	Rv/Alke Liebich
22 september	Alke Liebich
29 september	Gerdienke Ubels

TER OVERWEGING

ONTDEKKINGEN OP LEEFTIJD

Mijn keuze om de komende jaren van mijn werkzame leven meer ontspannen in te vullen, en de Johanneskerk te verlaten, is natuurlijk ook confronterend. In eerste instantie voor mezelf. Fijn dat ik vele jaren ervaring heb, en dat ik niet meer alles hoeft te willen. Maar niet zo fijn dat ik ook niet meer alles kan. Op de een of andere manier dacht ik namelijk dat ik altijd dezelfde bleef.

Maar dat is helemaal niet zo; vroeger kon ik meer en was ik iemand anders. Wat is er dan gebeurd? Op dat soort momenten moet ik Augustinus lezen. Deze vierde-eeuwse kerkvader is - heel modern - bezig met zijn persoonlijke ervaringen. Zijn meest bekende werk, de belijdenissen, zijn naast een geloofsgetuigenis ook een inspiratie voor wie nadenkt over zichzelf.

Ben ik niet van mijn zuigelingentijd naar de dag van vandaag, ook in mijn kinderjaren gekomen? Of zijn de kinderjaren veelmeer in mij gekomen en hebben ze mijn zuigelingentijd opgevolgd? En die kinderjaren zijn ook niet weggegaan: waar zouden die dan zijn heengegaan? En toch waren ze er niet meer. (Augustinus, Belijdenissen, eerste boek, VIII.)

Niet enkel een verzuchting over het tempo van de tijd, maar ook de vraag naar mezelf. Ben ik dezelfde, of telkens weer iemand anders? Waar is die ik eigenlijk gebleven, die ik vroeger

was? Zou ik mezelf van dertig jaar geleden eigenlijk nog begrijpen? Of zou ik mezelf een zeurkous vinden, en met ongevraagd advies komen. Spraakverwarring met mezelf? Een spannende vraag.

Met Café Veerkracht ben ik bezig met andere generaties, en ontdek ook veel over mezelf en mijn eigen generatie. Hier past een disclaimer: ik word nu generaliserend en spreek over hele generaties, alsof iedereen hetzelfde is. Dat is natuurlijk niet zo, en het kan dus zijn dat u zelf een en ander heel anders ervaart.

Dit gezegd hebbend: tussen generaties spelen verschillen over wat vanzelfsprekend is en wat van waarde is. Neem keuzevrijheid: voor de 'stille generatie' - wie nu 85+ is - was keuzevrijheid een grote luxe. Velen volgden het door de maatschappij voor hen uitgestippelde spoor. Met name voor vrouwen werkte dat beperkend. Zij, en vooral de volgende 'babyboom'-generatie, strenden voor meer keuzevrijheid. Het werd een verworvenheid, een waarde. Voor mezelf (van de 'verloren generatie, verbindende generatie') was keuzevrijheid inmiddels vrijwel vanzelfsprekend: volg je eigen spoor. Maar al gauw volgde de keuzestress! In de jaren 90 van de vorige eeuw werd vastgesteld dat te veel keuzevrijheid voor weer een volgende generatie averechts werkt: verlamdend en stressvol. En ga maar na hoe mét de keuzevrijheid ook het aanbod gigantisch gegroeid is. Niet alleen maar de soorten pindakaas in de supermarkt, ook bijv. studierichtingen en opleidingen. Een weelde, of een oerwoud?

Ik kan nu in de valkuil van de bedaagde betweter trappen: ze zijn toch wel watjes, die jonkies. Maar ik kan ook mezelf van buiten bekijken. Wacht even, oudere generatie zijn trots op de verworven keuzevrijheid. Daarom is juist dat thema een reden voor misverstand: juist omdat je trots bent, moet je extra je best doen om de keuzestress van jongere generaties te begrijpen. En daarvoor die trots even tussen haakjes zetten.

Om elkaar te verstaan, hoeft je niet te ontkennen waar je zelf trots op bent. Maar je daarvan bewust zijn - dat helpt wel. Vaker proberen!

Alke Liebich

Bij de afbeelding op de voorkant: Lebensstufen, van de Duitse romantische schilder Caspar David Friedrich. Dit jaar is het jubileumjaar: hij is 250 jaar geleden geboren.

DIACONIE

COLLECTEDOEL SEPTEMBER:

SAMEN VOOR VREDE. NU!

Al meer dan 50 jaar wordt in de tweede helft van september de Vredesweek gehouden. In 2024 is dat van 14 tot en met 22 september. En traditiegetrouw collecteren we daarom in de maand september voor het vredeswerk, via de organisatie PAX. Vrede komt niet vanzelf. Je moet eraan werken. Het thema van deze Vredesweek is: Samen voor Vrede. Nu! In heel Nederland worden er plaatselijk verschillende activiteiten georganiseerd. In Amersfoort worden die gecoördineerd door de Ambassade van Vrede, waarbij verschillende kerken en Amnesty Amersfoort zijn betrokken. Via de Johannesmail wordt u op de hoogte gehouden van de Amersfoortse lokale initiatieven.

Voor het vredeswerk van PAX, meer dan ooit nodig, wordt uw financiële bijdrage zeer op prijs gesteld.

Maak een gift over op NL11 INGB 0000 1314 51 t.n.v. Diaconie DoReJogemeente, o.v.v. Vrede.

FINANCIËN VAN DE DIACONIE

De maand mei ligt al ver achter ons, maar u heeft nog de eindstand van de actie 'Vakantiegeld Delen' tegoe. In de Johanneskerk werd voor deze actie maar liefst 7.699,44 euro opgehaald. In de volgende editie van de Johannesbrief volgt meer informatie over de totale opbrengst van de gezamenlijke Amersfoortse kerken.

In juni was de diaconale collecte bestemd voor de Stichting Leergeld. U bracht met elkaar 1.293,90 euro bij elkaar.

Het collectiedoel van juli was het Boliviaanse vrouwencoöperatie Warmis, waarbij Suzanne Kruijs als onze contactpersoon fungeerde. De collecte zal worden besteed aan de ondersteuning van vrouwen in rechtszaken, aan beroepstrainingen, aan voedselhulp, en aan het aankopen van materialen noodzakelijk voor werk. Het eindbedrag kwam uit op 1.218,30 euro!

Met dankbaarheid heeft de diaconie een royaal legaat van dhr. Jan Bosch ontvangen, met als bestemming 'mensen in nood'.

HOE IS HET NU MET....

In de afgelopen jaren collecteerden we regelmatig voor de Voedselbank, voor het Inloophuis op de Zuidsingel, en voor het Straatpastoraat Amersfoort. Van deze organisaties geeft de diaconie het laatste nieuws door. De Voedselbank verhuisde, het Inloophuis kreeg een andere naam, en het Straatpastoraat kwam in contact met mensen uit Oost-Europa.

Verhuizing Voedselbank

De Voedselbank verhuisde van de Argonweg naar de Amsterdamseweg 153. Dat was een ingewikkelde logistieke, kostbare en administratieve operatie. Maar noodzakelijk omdat men niet langer op de Argonweg terecht kon.

De verhuizing werd meteen aangegrepen om met een nieuwe wijze van werken te beginnen, het supermarkt concept. Klanten kunnen nu zelf kiezen welke producten zij willen pakken.

De Voedselbank verwacht dat de hoeveelheid voedsel die wordt aangeboden waarschijnlijk zal afnemen. Dat komt doordat er tegenwoordig beter wordt gekeken naar een duurzame manier van produceren, dus zo min mogelijk overschotten kweken. Dat is goed voor het milieu, maar het gaat ten koste van hetgeen er naar de voedselbank gaat. Minder voedsel ontvangen betekent dat de noodzaak om bij te kopen toeneemt, waardoor men meer afhankelijk wordt van geldelijke donaties.

De vaste kosten bestaan voornamelijk uit het betalen van het ophalen, bewaren, koelen en uitgeven van het voedsel dat wordt verstrekt. Twee belangrijke onderdelen daarvan zijn de energiekosten en het laten rijden van de (koel)busjes met de daarbij behorende kosten voor de benzine of diesel en de huisvesting, inventarisverzekeringen en dergelijke. De gemeente Amersfoort draagt in verband met extra taken ten behoeve van de gemeente de personele lasten van de twee betaalde afdelingshoofden. Verder werken er alleen vrijwilligers. Daarnaast betaalt de gemeente een groot deel van de huisvestingskosten.

Meer info: www.voedselbankamersfoort.nl

Nieuwe naam Inloophuis Zuidsingel: De Aandacht

De naam 'Diaconaal Aandacht Centrum' is per 1 januari 2024 veranderd in 'De Aandacht, diaconaal ontmoetingscentrum.' Deze naam is gekozen om onderscheid te maken met een dagactiviteitencentrum dat vaak afgekort wordt tot D.A.C.

Door het toenemende aantal vrijwilligers is het inloophuis tegenwoordig ook op maandag open. Het totale aantal bezoekers dat in 2023 werd ontvangen, is 2.580. Van hen zijn 88 bezoekers met de voornaam bekend. Daarnaast kwamen er vorig jaar naar schatting 40-50 niet bekende of anonieme bezoekers. Veel van de bezoekers komen dus meerdere keren per week.

De Aandacht werkt met ruim 25 geregistreerde vrijwilligers. Er waren in 2023 ook 4 jongeren die via Sociale Gasten hun maatschappelijke diensttijd kwamen doen.

Meer info: www.daczuidsingel.nl

Nieuws van het Straatpastoraat

Het Straatpastoraat laat weten: "We zagen in 2023 steeds meer mensen uit Oost-Europa bedelen op straat. We proberen van alles om erachter te komen wat deze mensen echt helpt. Complex, want opvang willen velen van hen niet, wel geld. Het lijkt erop dat een aantal van hen er niet uit vrije wil zit, maar in een van bovenaf georganiseerd verband. Waarbij je de vraag kunt stellen wat vrije wil is als er weinig keus of bestaansmiddelen zijn. We doen wat aan

medemenselijkheid met eten en contact door alle taalbarrières heen. Maar we weten: ze hebben structurele hulp nodig en die kunnen wij misschien in Nederland niet eens geven.”

Meer info: www.straatspastor.nl

VREDESDUIF

Zoals de meesten van jullie wel weten kent de Johanneskerk sinds enkele jaren de traditie van de vredesduif die ieder jaar naar een nieuwe plek vliegt. Het is een aardenwerken beeldje van een duif die symbolisch vrede brengt en contact legt tussen onze kerk en de plaats waar zij haar nest heeft. De duif zoekt altijd in september een nieuwe plek omdat dan de Vredesweek wordt gevierd.

De duif is eerder geweest bij het Diaconaal Aandachtscentrum, bij de Straatadvocaat, bij ontmoetingscentrum Beytna in de wijk Nieuwland, in Randenbroek bij buurtcentrum Entree en bij De Blauwe Paraplu in de Kruiskamp.

Het afgelopen jaar woonde de duif bij Pitstop in het Leusderkwartier. Zie ook het verslag van Dineke Spee in de Johannesbrief van juni over

ons bezoek aan Pitstop. Voordat de Vredesweek begint zullen we de duif ophalen bij Pitstop en dan mag hij een poosje bij ons logeren. Later zullen we de duif wegbrengen, of misschien wordt hij opgehaald, en dan vindt hij voor een jaar een nieuw thuis bij Land in Zicht. Misschien kennen jullie Land in Zicht wel, vanwege de pluktuin, ons aangeraden vanwege de ‘groene’ bloemen.

Meer informatie over Land in Zicht komt in een volgende Johannesbrief.

Karin van Dijk, coördinator Vredesduif

GEMEENTENIEUWS

BESTUURLIJKE ZAKEN

De kerkenraad heeft deze zomer veel aandacht besteed aan het beroepingsproces. We bespraken met wie we het kiescollege kunnen uitbreiden. Het kiescollege, dat is de groep mensen die volgens ons reglement het beroepingsproces voorbereidt. Het bestaat uit de kerkenraad en het adviescollege. De kerkenraad wil het kiescollege graag meer divers van samenstelling maken. Vandaar dat we voorstellen het kiescollege uit te breiden met een aantal andere leden, en ook iemand vanuit de Ruimteviering.

In juli hebben we twee bijeenkomsten in de gemeente gehad om de profielschets van de gemeente en van de nieuwe predikant voor te bereiden. We hebben gepraat aan de hand van stellingen. Er waren zo’n dertig mensen aanwezig. Daarna heeft de kerkenraad de concept profielschetsen via de Johannesmail

verspreid en om commentaar gevraagd. Daarop is weinig gereageerd. Wel hebben we een uitgebreide reactie van de werkgroep liturgie gekregen (dank).

We houden een **ledenvergadering op 4 september 19.30 uur**. Dan stellen we de profielschetsen vast en kiezen we de aanvulling op het kiescollege. Daarna wachten we in spanning af wie er gaan solliciteren! Verder heeft de kerkenraad de wake voor de vluchtelingen op 15 juni geëvalueerd en hebben we de gang van zaken in de pioniersplek besproken. Voor de boekhouding is een moderner programma aangeschaft. Nicolas Joel is bezig de website te moderniseren. De jaarlijkse schoonmaak van de kerk was in juni. Dank voor de schoonmakers. We hebben een nieuwe beamer in de kerkzaal; deze hangt permanent gebruiksklaar. Een hele vooruitgang.

Wil je iets zeggen of vragen over het werk van de kerkenraad? Bel, mail of app Laura van Rossum du Chattel, secretaris@johanneskerk.nl, 06 1587 5667.

Laura van Rossum du Chattel

EEN KLEINE INDRUK VAN EEN BELEVENISVOLLE WEEK IN TAIZÉ, FRANKRIJK.

Hoe het allemaal begon: een berichtje in de Johannesmail over een week met jongeren naar Taizé...Ooit ben ik zelf als jongere naar Taizé geweest en ik was gewoon nieuwsgierig hoe het daar nu zou zijn. Op naar de informatieavond! En nu schuif ik met een heerlijk bakje koffie achter de computer om kort verslag te doen, ik ben mee geweest als één van 5 begeleiders in de week van 13 t/m 21 juli!

Boordevol gedachtes: over het Taizégebeuren, over de jongeren en hun heel eigen manier van daar aanwezig zijn. Het plezier dat ze gehad hebben met elkaar (kampgevoel, haha), moeilijkheidjes die af en toe door ons volwassenen opgevangen moesten worden, gesprekken die soms dieper gingen dan ze ooit meegemaakt hadden, zowel in hun eigen groep uit Amersfoort als in de internationale gespreksgroepen waar ze andere jongeren spraken. Dat was mooi om te zien en in gesprekjes die ik dan weer met ze had, iets mee te krijgen van wat hen bewoog, verwarde en inspireerde.

Een aantal jongeren had het soms moeilijk met de open en relativerende toon van de broeders. Ik vond die toon prettig en het maakte dat ik me kon verbinden met het Taizé 'gedachtegoed'. Ondertussen snap ik dat dat, vooral voor jongeren die de letter van de Bijbelse wet proberen te volgen, verwarrend was. Daar naar luisteren. Hun twijfels helpen verkennen zonder een antwoord te hoeven geven. Daar kon ik af en toe van betekenis zijn. De theologische benadering bij persoonlijke kwesties vond ik boeiend. Ik merkte dat het regelmatig goed aansloot bij jongeren die

worstelden met hun emoties. Waar ikzelf eerder een meer psychologische interventie zou plegen of meer vragenderwijs het gesprek wat zou proberen te verbreden, bleek een theologische interventie van een van de andere begeleiders, soms goed aan te sluiten en had een jongere daar echt houvast aan. Die verschillende insteken en de kracht daarvan ervaren in onze samenwerking, vond ik mooi.

En...het zingt Taizéliederen in mijn hoofd, zoals een andere begeleider na afloop appte. Drie keer op een dag in de kerk een dienst mee

maken met prachtige meerstemmige liederen en veel stilte was prettig, heel bijzonder. Nog steeds snap ik niet goed hoe dat kan: met meer dan 2000 mensen in zo'n kerk en dan toch zo bij jezelf kunnen blijven.

En tussen ál die jongeren, ineens: 'hé!!.....'
'hè??', Elise Folmer, in de rij bij het eten....Wat was dat leuk!!! Alsof het heel logisch was om elkaar daar te treffen. Zij moest diezelfde avond al weer weg, terug naar Amersfoort. Ik begon net aan mijn week. Een leuke gedachte dat we allebei, naast ieder onze eigen ervaringen, de Taizé-ervaring van 2024 bij ons dragen.

Zondagavond kwamen we na een lange busreis vermoeid en voldaan thuis in Amersfoort, opgewacht door ouders en anderen. Ik neem stilletjes de tijd om een en ander te laten landen.

Marie Christien Overdulve

ZOMERUITJE.

Op de 14e augustus hadden we ons zomeruitje. We waren met 21 personen. We begonnen met koffie en brownies in de tuin. Tineke Boudestein memoreerde bij de opening dat dit soort uitjes al dertig (?) jaar bestaan. Het doel is gezelligheid, en de saaiheid van een stille zomer (zoals mensen dat kunnen ervaren) te doorbreken. Soms waren het in het verleden hele excursies, en soms was het wat simpeler. Dit was een voorbeeld van een simpel uitje dichtbij: eerst dus de koffie buiten, en toen lunchen in de tuin van theehuis Heyligenberg. Ikzelf was daar nog nooit geweest, hoewel het toch vlakbij de stad is. Er heerst daar een gezellige, wat rommelige sfeer met veel bloemen en planten. Het eten is biologisch. We kregen lekkere soep, desgewenst een glas wijn, en allerlei broodjes en boterhammen. Toe een ijsje naar keuze.

Tineke kreeg de paaskaars van het afgelopen jaar overhandigd als dank voor haar werk voor het preekvoorzienerschap.

Laura vRdCh

INTERVIEW DENNIS DE VRIES EN MARIJE KAMP

Vóór de deur van Dennis en Marije opengaat lees ik het bordje boven het huisnummer: *'Zonder doel in het leven is ook de weg niet van belang'*. Dat is nogal wat. Dennis voegt er later aan toe, dat de spreuk hem raakte en dat de vorige bewoner het bordje heeft laten hangen.

Dennis en ik kennen elkaar niet, maar ik heb zijn naam een aantal keer gelezen in de informatie rond doop en belijdenis in de Pinksterdienst. Hij was daar wel bij, maar Dennis is op een andere plek gedoopt en heeft daar ook belijdenis gedaan. Marije zorgt voor heerlijke vijgenthee, schuift bescheiden aan bij ons gesprek en vult hier en daar wat aan.

Dennis de Vries is een Fries, geboren en getogen in St. Annaparochie.

Hij vertelt met warmte over zijn vroegste jeugd, over school, familie in de buurt, spelen op de boerderij van zijn pake en beppe en over Alice, zijn vaste oppas. Zij haalde hem van school en leerde hem onder andere BZN en andere muziek kennen. Zijn moeder moest alleen het huishouden draaiend houden en werkte veel als assistente in een apotheek. Met Alice voelde het alsof hij 2 moeders had.

En dan komt het huisbordje weer om de hoek kijken...rond zijn 20ste wordt Dennis onrustig en zich bewust van dat er meer is dan alleen het mooie Friese land. Hij begint een indringende zoektocht (een vlucht) naar zijn roots, naar zijn doel in het leven. Hij verhuist naar het midden

van het land om, na een bewogen tijd, weer terug te keren naar Friesland.

Hij vindt dan een baan bij Smeding, groente en fruit én hij vindt Marije. Door haar telefoonnummer op een pakje sigaretten te zetten begint hun contact. Ondertussen zijn ze al meer dan 14 jaar samen, heeft Marije haar master internationaal recht in Utrecht gehaald, kreeg Dennis de kans om zijn werk voort te zetten bij een aanleverbedrijf van Smeding in het midden van het land én vonden ze woonruimte in Amersfoort.

En toen kwam Dennis helaas toch, zoals hij zelf zegt, in een soort burn-out terecht, een moeilijke periode maar het heeft hem ook veel opgeleverd.

Goede begeleiding bracht hem wat rust. Hij leerde mediteren, verdiepte zich in Shogi, een ingewikkeld Japans schaakspel met prachtige stenen en las boeken die zijn honger naar kennis over de bijbel en geloof voedden. Godsbeelden uit zijn jeugd begonnen te veranderen, geen wraakzuchtige God, maar God die onbevooroordeeld verrijkt.

Zijn zoektocht náár God, veranderde naar een zoektocht mét God. Zijn redding in het leven vat hij samen met: *Smeding, Marije en God/Jezus*.

De afgelopen jaren heeft Dennis kerkdiensten bezocht, deelgenomen aan groepen, veel gelezen o.a. Corrie ten Boom, Bas Ragas (*Jezus, Waarom?*).

En zo ontdekten zij samen ook de Johanneskerk waar zij, na een indrukwekkende streaming, een kopje koffie gingen drinken en een warm welkom kregen.

Maar ontwikkeling staat niet stil, de Johanneskerk werd aangevuld met 'Life Voorthuizen' (meer spiritualiteit), Smeding werd vervuild voor een baan als machinist bij de NS (in augustus start de opleiding), het opknappen van de tuin staat op het programma. Jammer is wel dat zijn streamingtaak in de Johanneskerk niet meer te combineren valt met de onregelmatigheid van zijn nieuwe werk. Daarnaast schrijft Dennis graag gedichten en rijdt hij nog steeds met de buurtbus door het Soesterkwartier.

Er staat veel op stapel voor de komende tijd, aan alles is te merken hoe blij beiden daarmee zijn. Dennis heeft een mooi beeld geschetst van zijn leven, met waardevolle en ook liefdevolle aanvullingen van Marije.

Dank dat ik mocht luisteren naar jullie bijzondere verhalen, als ook voor de gastvrije ontvangst!

Trudy Leeuwendal

Het lied dat me raakte

Eind augustus zongen we een mooi lied van Huub Oosterhuis (nr 323).

De volgende regels troffen me omdat ze me oproepen om iets te doen:

Hoor. Maar ik wil niet horen.

Zou ik uw woord verstaan,

ik moest uw wegen gaan.

U volgen hier en nu

LRC

GEMEENTELEDEN MET MUZIEK

Gemeenteleden hebben allemaal iets met muziek. Dat moet wel, we zingen elke zondag, eigenlijk best goed, terwijl het ook niet erg is als er eens iets fout gaat. Daarnaast zijn er gemeenteleden die wel eens iets solo spelen of zingen ter ondersteuning van de liturgie, er zijn organisten en een cantor, en een gelegenheidscantorij. We hopen dat de nieuwe predikant ook 'iets met muziek heeft'.

Als ik aan muziek denk, denk ik ook aan studeren: je moet toch op zijn minst proberen geen kromme tenen te veroorzaken. Ik had van een vriendin een leuk boekje over muziek studeren gekregen van Wieke Karsten (*In de muziek, over musiceren, studeren en het brein*). Hans van Haeften vertelde me dat hij daar ook een boekje over geschreven had (*De oefencode. Effectief studeren op piano en orgel*). Er is blijkbaar veel literatuur, terwijl mijn docenten (veel verschillende, door alle verhuizingen) het nooit over 'hoe studeer je eigenlijk' hadden. Ik heb beide boekjes gelezen. En er zijn nog veel meer methodes. Ik kan natuurlijk niet beoordelen wat de juiste is, ik ben geen docent. Ik kan wel aangeven wat mij aanspreekt, als amateur pianist en fluitist, of waar ze het over eens zijn.

Hans geeft vooral klavierles (piano, orgel), Wieke is van huis uit fluitist. Hans schrijft voor gevorderden, Wieke voor beginners tot professionals. Een aantal punten: het belangrijkste is dat je met aandacht studeert, andere gedachten uitschakelt, en vooral veel langzaam speelt. Hans wil dat je veel uit het hoofd doet, en met kleine stapjes begint. Wieke kijkt vooral eerst naar 'waar gaat dit eigenlijk over'. Belangrijk is iets te studeren wat je langzaam niet moeilijk vindt, dan is het niveau goed. Te moeilijk is zonde van je energie.

Klap en zing de melodie, dan hoef je niet op je techniek letten. Let op de puls, ritme en frasering- pak de metronoom pas als je wilt controleren of je in de maat blijft. Als je doorziet welke toonsoort je speelt, en welke akkoorden daarbij horen doorzie je de muziek sneller. Als je de muziek doorziet, is het ook gemakkelijker een verhaal te bedenken bij het stuk, vraag en antwoord te horen. Dan weet je ook beter wat je wilt vertellen aan je toehoorders.

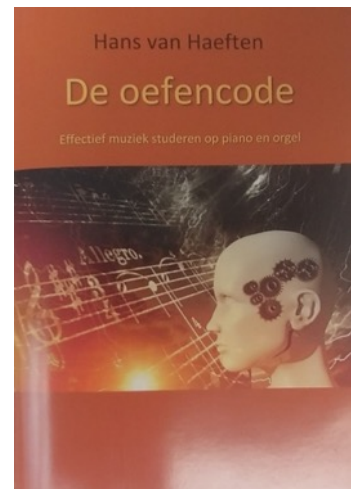
Techniek is belangrijk, zowel in spelen als doorgronden van de compositie, daar zijn ze het over eens, maar dat is alleen een basis. Daar geeft Hans als klavier-docent meer aanwijzingen voor.

Voor mij het belangrijkste: weet wat je aan het oefenen bent en concentreer je daarop. Dat kan letten op de kruisen zijn, of vooral willen vertellen, en alles daar tussen in. Speel niet te lang achter elkaar (ik stop even als ik te veel afdwaal). Geniet en maak muziek. En vooral: zoek uit (met je docent) welke manier van studeren bij jou en je instrument past.

En als je dat plezier hebt: laat de gemeente meegenieten!

Alke Rosbergen

En een andere organist doet ook al iets opvallends:

WIBREN JONKERS WINNAAR ORGELCONCOURS

Een van onze drie vaste organisten, Wibren Jonkers, heeft in augustus een belangrijk internationaal orgel concours (het IOMCG) gewonnen in Groningen. Francesco Botti uit Italië eindigde als tweede en Samuel Giddy uit Australië als derde. De finalisten voerden een programma uit dat vijf eeuwen omvatte, met werken van Weckmann, Bach, Brandts Buys en Smits. De jury sprak van een hoog niveau. Er waren twaalf deelnemers. Het volgende IMOCG is in augustus 2026, ook in Groningen.

Wibren won 5000 euro en zal als vervolg concerten spelen in Groningen, Dordrecht en Nijmegen. Wibren is geboren in 1999 en is actief als concert organist, kerkmusicus en muziekdocent. Hij studeerde orgel aan het conservatorium van Amsterdam, en kerkmuziek aan het Rotterdams conservatorium. Daarnaast studeert hij theologie aan de Theologische Universiteit Apeldoorn. Al eerder won hij prijzen, bijvoorbeeld de eerste prijs op het Duyschot Orgelconcours 2022 in Amsterdam.

Laura Van Rossum du Chattel

EEN LEEFSTRAAT: IMPULS TOT SAAMHORIGHEID EN DUURZAAM SAMENLEVEN IN JE STRAAT!

Van 3 tot 24 augustus was onze Galvanistraat getransformeerd tot een bruisende 'Leefstraat'. Een primeur in Amersfoort. Wat vorig jaar al begon als een idee om de buurt dichter bij elkaar te brengen, is uitgegroeid tot een prachtig experiment van verbondenheid en saamhorigheid. Tijdens deze periode hebben we de straat afgesloten voor verkeer en de ruimte omgetoverd tot een plek waar kinderen veilig kunnen spelen, burens elkaar beter leren kennen, en we samen genieten van wat de zomer ons te bieden heeft. In de omliggende straten waren er ook voor onze auto's nog voldoende parkeerplekken te vinden.

Leven, delen, spelen.

De Leefstraat heeft ons laten zien hoe belangrijk het is om ruimte te creëren voor ontmoeting en dialoog. Het bracht ons niet alleen fysiek dichter bij elkaar bij de opbouw van de straat, maar het herinnerde ons ook aan de kracht van samen leven en delen. Van gezamenlijke maaltijden, jeu de boules, tafeltennis, tot spontane gesprekken bij het maken van slingers van boom tot boom, het verzorgen van plantjes, het spelen met kinderen; het waren evenzovele momenten van echte verbinding en vreugde.

Ruimtemaker

Deze maand herinnert ons eraan dat kleine veranderingen in onze directe omgeving grote impact kunnen hebben. De Leefstraat is ook een levend voorbeeld van hoe we onze groene (kerk-)principes kunnen integreren in het dagelijks leven, door ruimte te maken voor natuur, verbondenheid en gedeelde verantwoordelijkheid.

Deze ervaring heeft ons geïnspireerd om na te denken over hoe we deze positieve verandering kunnen vasthouden, zelfs nadat de straat weer opengaat voor het verkeer. Laten we blijven zoeken naar manieren om onze gemeenschap, ook in harmonie met de natuur, sterker en hechter te maken. Voor nadere toelichting kun je met mij contact opnemen.

Frits van Kempen

ACTUALITEITEN

JOHANNESMAALTIJD

Nu veel mensen terug zijn van vakantie is het weer tijd voor een Johannesmaaltijd.

Wanneer: Op een avond in de eerste week van de maand. De eerstvolgende Johannesmaaltijd is op **vrijdag 6 september** en de daaropvolgende op **vrijdag 4 oktober**.

Hoe laat: Inloop met een glaasje vanaf 18.00 uur. De maaltijd begint om 18.30 uur.

Voor wie: Voor alle gemeenteleden en vrienden, ongeacht leeftijd. Gasten welkom!

Programma: Eenvoudige vegetarische maaltijd met nadruk op ontmoeting.

Kosten: Vrijwillige bijdrage. Richtprijs € 5

Opgeven voor de maaltijd kan tot 18.00 uur twee dagen voorafgaand aan de maaltijd. Dit kan telefonisch bij Corrie Borgers-Bos (06-40399464) of per e-mail aan johannesmaaltijd@hotmail.com
Welkom!

AMERSFOORTS AVONDGEBED VIERT JUBILEUM MET SYMPOSIUM

Het oecumenisch avondgebed in de Oud-Katholieke Sint-Georgiuskerk op 't Zand 13 in Amersfoort bestaat vijftien jaar. Ter gelegenheid daarvan organiseren de vaste bezoekers van het avondgebed een minisymposium op zaterdagochtend 7 september. Theoloog, kerkhistoricus en predikant Peter Nissen houdt een lezing over **stilte in de kerkdienst**. Stilte is een belangrijk onderdeel van het Amersfoortse avondgebed. Maar waarom ben je stil? En waar denk je aan tijdens de stilte? Hoe richt je je gedachten? Zanger Bas Ramselaar is een regelmatige bezoeker van het avondgebed in Amersfoort. Hij houdt een workshop met de titel 'Uw spraak verraadt u', die zal gaan over het gebruik van je stem als je voorganger bent in de liturgie. Het wekelijkse avondgebed op donderdag om 19.00 uur, een initiatief van de Amersfoortse binnenstadskerken, is eenvoudig van opzet met een lied, een psalm, een lezing, veel stilte en orgel- of pianospel. Iedereen is daar welkom. Het minisymposium op

zaterdagochtend 7 september start om 9.30 uur met een inloop. Na de lezing en de workshop is van 12.30 tot 13.00 uur een lunch met sap en fruit en (door de deelnemers zelf mee te brengen) brood. De toegang is vrij, een vrijwillige bijdrage in de kosten wordt gewaardeerd.

Aanmelding vooraf wordt op prijs gesteld (via pastoor@amersfoort.okkn.nl), maar ook zonder aanmelding ben je welkom.

<https://amersfoort.oudkatholiek.nl/nieuws/2024/amersfoorts-avondgebed-viert-jubileum-met-symposium/>

LEERHUIS "NA ONS DE ZONDVLOED"

Hoe het verhaal van Noach (Noech) ons een spiegel voorhoudt. Het is een vreemd en op het eerste oog wreed verhaal: Het verwoestende gedrag van de mensheid dat hemeltemgend is. En die Hemel slaat dan terug met een grote vloed. Slechts Noach, zijn directe verwanten en wat dieren mogen met een schone lei opnieuw beginnen. Maar ook: het verhaal van Noach/Nuh lijkt geschreven voor mensen van vandaag die stil durven staan bij de grote vragen rond de klimaatverandering van nu. De vloed, de ark, het nieuwe begin; het zijn iconische beelden van een eeuwenoud verhaal over verwoesting en redding die nog steeds uitdagen tot nadenken en gesprek. Bij ons gesprek maken we gebruik van teksten uit de Bijbel, de rijke rabbijnse commentaren en de Koran. Begeleiding: Paul van der Harst, Dineke Houtman, Jan Roelof Nienhuis. Tijd en plaats: Maandagavonden: 16-23-30 september & 7 oktober 2024. Huis van Zuid, Robert Kochstraat 4 Amersfoort. Aanvang: vanaf 20.00 uur. Deelnameprijs: €15 Deelname door opgave via: leerhuisamersfoort@kpnmail.nl zie ook: zindex033.nl

DE FLUWELEN BRUG*

Een korte cursus over liturgie. Avond en overdag.

Op zondagmorgen doen we iets bijzonders: we roepen een andere werkelijkheid op dan die we kennen. Een heilige werkelijkheid. Wanneer je

dat wilt uitleggen, ontglipt het je. Je kunt het niet vastpakken. Maar misschien wel ontvangen. En je kunt er toch iets over zeggen: er zijn bibliotheken over volgeschreven. Kerkganger zijn is allebei: soms vastpakken, soms ontvangen. Hoe gaat je dat af, en wat valt er te leren en te ontdekken? Van harte uitgenodigd voor enkele avonden/ middagen. Noem het een cursus. Graag opgeven. Dat mag per keer, uiterlijk maandag van tevoren. De avond/middag gaat door bij vanaf vier deelnemers. Opgeven bij predikant@johanneskerk.nl

De zondagmorgen in onze drie tradities
12 september 20:00-21:30
16 september 14:30-16:00

Het gebed, onder meer het Onze Vader
17 oktober 20:00-21:30
23 oktober 14:30-16:00

De bijbel (en andere bronnen)
7 november 20:00-21:30
13 november 14:30 – 16:00

Het kerkelijk jaar
28 november 20:00-21:30
4 december 14:30 – 16:00

Alke Liebich

*de titel is ontleend aan een gedicht, hieronder.
Het gaat over het gebed, maar ook over elke stap tussen alledaags en het heilige

Over het gebed

Je vraagt me hoe je kunt bidden tot iemand die niet bestaat.
Ik weet alleen dat het gebed een brug van fluweel bouwt
waarover we lopen en als van een trampoline opstijgen
boven landschappen met de kleur van rijp goud, omgetoverd door de magische stilstand van de zon.
Die brug leidt naar de oever van de Ommekeer waar alles andersom is en het woord 'is' een betekenis onthult die wij nauwelijks voorvoelen.
Let wel, ik zeg 'wij'. Daar voelt ieder afzonderlijk

medelijden met anderen, verstrikt in een lichaam,
en weet dat wij ook als er geen overkant zou zijn,
evengoed die brug boven de aarde zouden opgaan.

Czeslaw Milosz

CHRISTENDOM EN SLAVERNIJ, OP 18 SEPTEMBER

De expositie met deze titel is nog in september te zien in het Catharijneconvent in Utrecht. Laten we dat samen doen.

Woensdag 18 september om 13:30 bij de ingang van het museum ontmoeten wij elkaar. Met nagesprek en koffie, op het bureau van de Remonstranten op de Nieuwe Gracht, tot uiterlijk 16:30. Aanmelden is wel fijn en kan tot 16 september bij a.liebich@kpnplanet.nl.

CAFÉ VEERKRACHT

Onze pioniersplek van de Johanneskerk gaat verhuizen naar Café STU in de Scherbierstraat, vlakbij het Mooierplein in de binnenstad. Mooie plek! We bouwen verder aan een de community voor inspiratie, zin en betekenis, levensvragen en verbinding. Door en voor twintigers en dertigers. Ontmoeten in verdiepende gesprekken, inspirerende lezingen en nieuwe ervaringen.

Lees meer op de website cafeveerkracht.nl. En volg ons en deel ons op de socials. Daar is de goede plek om berichten te verspreiden: help met delen en bekendheid te vergroten. Ook met de flyers. Begin september komt er weer een serie flyer met het najaarsprogramma.

Contact: cafeveerkracht@gmail.com, bij Alke Liebich, bij Elise Folmer en Desiree Berendsen.

19 september Filmavond

Film is de brug tussen de werkelijkheid en de filosofie; film laat je nadenken over hoe te leven. Film liefhebber en student filosofie Elisabeth van Vliet neemt ons mee. We kijken een film met filosofische thema's en bespreken we film aan de hand van de enkele vragen.

Donderdag 19 september, 19.30 u - 22.00 u,
Kosten 8,- incl. consumptie
aanmelden voor 18 september

21 november Leven mét verlies, door Amber
Bohncke, coach en gastdocent voor rouw en
verlies

14 oktober Hoe vind ik rust in de drukte?
Workshop door De kwekerij Amsterdam

December: decemberdingen ... nog open

IN MEMORIAM: TINEKE POMPER

Geraldina Martina Pomper werd geboren op 19 maart 1934 in Bandoeng (Nederlands- Indie). Tineke was het vierde kind in het rijtje Pompertjes. Waarom zij zo ver van haar thuisland geboren werd, is verklaarbaar uit het feit dat haar vader een baan als gymnastiekleraar had aangenomen in Nederlands-Indie.

De eerste jaren van Tinekes leven moeten fijne jaren geweest zijn: Opgegroeid in een warm Doopsgezind gezin kwam ze al jong in aanraking met het gedachtengoed en de maatstaven van de Doopsgezinden. Een voorbeeld? Toen Tineke een keer om water vroeg aan de Baboe, zei haar vader dat ze dat *zelf* wel kon doen, m.a.w. mensen zijn geen slaven, dus kunnen kinderen zelf even water halen.

In 1943 veranderden de omstandigheden in hun tweede vaderland. De Japanners waren in oorlog geraakt en hielden het land bezet. De Hollanders werden gedwongen- overgebracht naar interneringskampen. Zo ook de familie Pomper. De kamptijd heeft bij Tineke een grote indruk nagelaten. Tijdens de hieraan voorafgaande periode was Tineke gedoopt. Bij gebrek aan een Doopsgezinde Gemeente vond deze doop plaats in de Vrijzinnige Gemeente van Bandoeng.

In 1945 brak eindelijk de vrede aan. Toen werd het ook tijd om terug te keren naar het vaderland. Niet iedereen was even blij met deze 'thuiscomers'. Op school werden de kinderen vaak voor 'domme kinderen' uitgemaakt. Erg denigrerend!

Nadat Tineke haar opleiding voltooid had – ze werd eerst kleuterleidster, later fysiotherapeute – , hield ze zich ook bezig met verschillende groepen in het kerkelijk leven. Ze is naar Paraguay gegaan om daar als fysiotherapeute te werken. De Mennonieten en de Indianen leefden daar samen in goede harmonie.

Maar ze hadden hulp nodig voor het opzetten van een fysiotherapiepraktijk in het binnenland.

Tineke was ruimdenkend en gunde iedereen een goed leven. Daarom kocht ze houtsnijwerk van de Indianen en gaf met gulle hand aan goede doelen.

30 jaar geleden kwam Tineke na haar pensionering in Amersfoort wonen. Haar zus Wil woonde hier ook. Samen gingen ze 's zondags naar de kerk aan de Stadsring. In de loop der jaren maakte ze deel uit van diverse activiteiten en groepen, zoals de diaconie, de vredesgroep, Doperse stemmen. Zo mogelijk bezocht ze het Doopsgezind Wereld Congres.

Tineke was een trouwe kerkganger. Ze liet zelden verstek gaan. Toen haar gezondheid verminderde, verlangde ze naar het einde. Tineke overleed op 11 juli, op 90 jarige leeftijd.

Tijdens de afscheidsdienst las ds. Alke Liebich de laatste brief voor van Duitse vrienden uit Paraguay en zongen we Tinekes lievelingstekst psalm 23: "De Heer is mijn Herder".

Moge zij rusten in vrede.

Lenie van der Zwaag

Van Tinekes nicht Anke Margreet Blankensteijn-Pomper ontvingen we het volgende bericht:

We hebben in de Johanneskerk een mooie uitvaartdienst gehad van onze tante en schoonzus Tineke Pomper, waarin persoonlijke woorden en liturgische aspecten plaats hebben gekregen. Na afloop koffie drinken en herinneringen ophalen, ook aan de hand van de getoonde foto's en de film die mijn zusje Willemijn heeft gemaakt voor RTV Utrecht. Dat Jan Nienhuis na afloop van de bijeenkomst op straat de

overgebleven broodjes stond uit te delen aan voorbijgangers, zou ze prachtig hebben gevonden: ze was zuinig én je gooit geen eten weg.

Toen de Doopsgezinden met de Remonstranten en Vrijzinnig Protestanten opgingen in de Johanneskerk, werd dat als vanzelfsprekend haar thuis. Zoals ze me vertelde: ze wás lid van de Doopsgezinde familie en ze wérd nu lid van de Johanneskerk familie. Haar de Doopsgezinde identiteit bleef wel altijd belangrijk voor haar. Die ruimte geeft de Johanneskerk en dat voelde ze.

Tineke heeft in de laatste jaren waarin het steeds lastiger voor haar werd om het zelfstandige leven gestalte te geven, veel steun ondervonden van jullie allemaal. De zondagse diensten werden het hoogtepunt van haar week. Ze keer ernaar uit. Zodanig dat ze op maandag al bezig was met de dienst van de komende zondag, welke kleding ze zou dragen en met name welk weer er werd voorspeld.

Namens de familie wil ik de leden van de Johanneskerk in Amersfoort hartelijk danken voor alles wat jullie voor haar hebben betekend.

MUTATIES

Mevrouw T. Pomper: Overleden

Mevrouw M.C. Verlee: Email-adres gewijzigd

(miekeverlee@gmail.com)

Wil Wamelink verhuist terug naar Doesburg en wordt daar weer kerkelijk actief

Henriëtte Hoogenkamp en Geert Popma zijn vriend geworden van de Johanneskerk. Wij kennen hen van de Ruimteviering.

Meer informatie is te verkrijgen

via j.j.waal1964@gmail.com en jan.r.nienhuis@gmail.com

VASTE ADRESSEN

KERKGEBOUW: JOHANNESKERK

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St. Jorisplein).

Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.

Beheercoördinator: J. Nienhuis

Website: www.johanneskerk.nl

Beheer website: K. Meinema

DIACONIE

Contactpersonen

Mw. J. Maris

Mw. D. Spee

Penningmeester

René Leegte:

Rekeningnummer: NL11 INGB 0000 131451 t.n.v.

‘Diaconie van de Dorejo gemeente te Amersfoort’

PASTORAAT

Mw. Ds. A.B. Liebich

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis

Johan van der Waal

SECRETARIAAT KERKENRAAD

Mw L. van Rossum du Chattel

AUTODIENST

Coördinator: dhr. R. Meijer

Graag aanmelden vóór vrijdagavond voorafgaand aan de dienst.

JEUGD- EN JONGERENWERK

Supertwien: Elise Folmer

Kinderkring: Geertrui Meinema

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. A. Rosbergen

Mw. L. van Rossum du Chattel

Mw. T. Leeuwendal

ORGANISTEN

Dhr. H. van Haeften, Dhr. W. Jonkers en Mw. A. van Eldik

INLEVEREN KOPIJ

Johannesmail

Johannesmail verschijnt wekelijks. Kopij donderdag vóór 12.00 uur naar: johannesmail@johanneskerk.nl

Contactpersoon: Hetty Deelstra, 06 37349504

PENNINGMEESTER

Penningmeester Stichting Johanneskerk

Dhr. J. Nienhuis

IBAN: NL 83 TRIO 0320 8123 67 t.n.v. Stichting Johanneskerk.

Johannesbrief

Inleverdatum volgend nummer 13 september (of eerder)

Graag in een Word-bestand, per e-mail aan johannesbrief@johanneskerk.nl.

Afbeeldingen (foto's, illustraties) graag als apart bestand aanleveren.

Ophalen is 26 september en de Johannesbrief verschijnt op 29 september.

KERKDIENSTEN

1 september: Renske van Berkel, organist Wibren Jonkers

Verinnerlijking en verstillings, is dat wel gepast terwijl de wereld om je heen om maatschappelijke betrokkenheid vraagt? Dit is het thema voor de viering op 1 september. We laten ons deze morgen inspireren door teksten en overpeinzingen van de moderne mysticus Dag Hammerskjöld en Meister Eckhart. Maar ook door stilte, zingen, bidden en vieren met elkaar.

Renske van Berkel studeerde o.m. theologie van 2016 -2020 aan het opleidingsinstituut OVP te Bilthoven vanuit vrijzinnig perspectief. Zij is vriend van de Johanneskerk.

8 september: ds. Alke Liebich, organist Wibren Jonkers

Startzondag: Op gang komen
Fijn dat we er weer zijn. Behalve wie nog op vakantie is. Van harte gegund natuurlijk, maar we hopen dat je toch iets mist. De startzondag is zo iets als de nieuwe schoolagenda en het setje nieuwe potloden. Even met een nieuw schrijft beginnen. Dat doen we samen. Thema van de dienst is: met hart en met verstand. Naar aanleiding van 1 Korinthe 12. In dat hoofdstuk van de brief aan de Korintiërs vergelijkt Paulus de gemeenschap met een lichaam. Als de lichaamsdelen ruzie maken gebeurt er niks. Terwijl beweging het belangrijkste is. Maar hoe kom je op gang?

Na de dienst en koffie zijn er enkele korte workshops, en we eindigen met de lunch. Details van de dienst en de nazit worden na de vakantie ingevuld. Let daarom op de Johannesmail

15 september: Ruimteviering

22 september: ds. Alke Liebich, organist Alice van Eldik

Samen voor vrede nu! Zondag in de vredesweek
Samen door een deur: een mooie titel bij het verhaal van de vrienden die voor hun zieke vriend door het dak gaan van de synagoge. Het staat in Lucas 5, 17-26. Op die zondag vliegt ook onze vredesduif weer over. Voor de zesde keer! Bijzonder. Je leest er elders over.

29 september: ds. Gerdienke Ubels, organist Hans van Haaften

Ds. Ubels gaat regelmatig bij ons. voor. Zij was tot 1 maart 2023 predikant van de Remonstrantse gemeente Alkmaar en werkt al ruim 30 jaar in verschillende functies in kerk en samenleving, Naast haar predikantschap blijft zij werkzaam als senior adviseur in de ouderenzorg.

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
